

OZVĚNY Z ORATOŘE 2/2016

OBSAH:

Pochod pro život 2016	3
3x víkendovka na Měště	
Jaro na horách	5
Víkendovka v koňském sedle	6
Zahrady Kapiasa	7
6. turnaj Šprtec - tour v Bohumíně	9
Automobilové závody na autodráze	10
Farebné paprsky alebo Laser game II	12
Jako indiáni u totemu	12
Mezinárodní salesiánské hry 2016	13
Slovo ředitele	16

POCHOD PRO ŽIVOT 2016

Už od počátku vzniku Hnutí pro život ČR (HPŽ) jsem se stala jeho fandou. Líbila se mi snaha tohoto občanského hnutí pomáhat maminkám, které čekají „nečekané“ dítě, aby pocítily oporu (když ji nemají od otce dítěte či své rodiny), aby nebyly okolnostmi a lidmi nuceny k potratu. Dalším úkolem hnutí je znovu povzbudit náš národ k úctě k životu od početí až do přirozené smrti. Není správné řešit těžkosti svého života tím, že vezmeme život bezbrannému dítěti. Vždyť mateřské lůno by mělo být tím nejbezpečnějším místem pro rozvíjející se lidský plod. Potrat však také negativně zasahuje do celého života ženy – postabortivní syndrom zahrnující jak fyzické, tak psychické problémy.

Každoročně HPŽ pořádá v Praze Národní pochod pro život, který chce ukázat, že jsou v naší zemi lidé ochotní pomoci maminkám, které jsou v tísní, případně ujmout se dětí, které vlastní rodiče nemohou z jakýchkoli příčin vychovávat. Stále je dost a dost manželských párů, které nemohou mít vlastní děti a přece tolik touží dávat lásku dítěti a nechtějí podstupovat eticky a morálně pochybnou IVF metodu oplodnění (tzv. děti ze zkumavky).

Letošní pochod pro život byl naplánován jako celodenní akce pro rodiny s dětmi. 2. dubna 2016 v 10.00 hodin se konala slavnostní mše svatá v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě. Nejdojemnějším okamžikem byla chvíle, kdy děvčata přinesla v obětním průvodu 300 bílých růží symbolizujících denně narozené děti (v naší zemi) a 60 červených růží za děti, jejichž život je dennodenně násilně ukončován. Společně jsme prosili o odpuštění za hřích potratu, o požehnání pro rodiny a všechny, kteří hájí život. Poté pozval pan kardinál Dominik Duka rodiny s dětmi na Klárov na společný oběd (ostatní příznivci se mohli najíst za mírný poplatek).

Počasi nám přálo, takže na Klárově se uskutečnil krásný piknik spousty přátelsky naladěných rodin, který doplnilo hudební vystoupení skupiny Karmína a skvělé komediantské představení Víti Marčíka

Šípková Růženka, do kterého herec zapojil několik dospělých asistentů z řad přítomných rodičů i prarodičů.

Samotný pochod se vydal do ulic hlavního města ve 14:30 hodin. Aby lidé měli dostatek energie na nesení vlajek a transparentů, dostali na cestu lahodnou medovo-oříškovou kuličku - dar od výrobce Marlenky. Procházka prosluněnou Prahou vyvrcholila u sochy sv. Václava, kde jsme se společně pomodlili za národ, zazpívali chorál „Svatý Václave“ a dostali požehnání od přítomných biskupů.

Bylo pro mne velkým povzbuzením vidět takovou spoustu rodin s dětmi. Krásný Bohem vytvořený model rodiny – **otec, matka a děti** je prostě lidmi vymyšlenými novými formami „rádoby manželství“ nepřekonatelný a nenahraditelný.

Jana

JARO NA HORÁCH - JARNÍ VÍKENDOVKA „ŠIKOVNÝCH RUKOU“

Hlavní náplní této víkendovky byl výlet na jarní hory, a sice konkrétně na Skalku u Mostů u Jablunkova. Po páteční večeři si kluci v dílně vyřezávali výrobky dle vlastního výběru, následovalo večerní "provětrání se" v parku a po návratu do střediska tradiční film na dobrou noc. Ráno jsme po snídani stihli úklid i pěší přesun na vlakové nádraží a vlakem jsme pak cestovali do Mostů u Jablunkova. Odtud nás už čekal pěší výšlap k turistické chatě Skalka s delší občerstvovací pauzou. Počasí nám tentokrát víc než přálo a během výletu jsme si tak mohli vychutnat čas na odpočinek i na hry a užít si kontakt s beskydskou přírodou. Zpáteční sestupovou cestu jsme zvolili směrem na Bocanovice, odkud nás už vláček zavezl domů.

Bohr

VÍKENDOVKA V KOŇSKÉM SEDLE

Poslední víkend v dubnu jsme se už posedmé sešli na společné víkendovce, kterou si děti vždy užijí. Pátek byl plný očekávání. Děti soutěžily, připravovaly si večeri, pekly perník na svačinku v sobotu. Děvčata měla po večeri „svoje dívčí aktivity“ jako je úprava vlasů, zevnějšku a oblečení. Kluci zase rádi shlédli film.

V sobotu ráno jsme vyrazili místní dopravou na ranč Pohoda do Albrechtic. Po příjezdu nás přivítala majitelka ranče, která nás provedla stájemi a ukázala některé koně v boxech. Většina koní už byla na pastvinách, které tvoří okolo 8 hektarů plochy a jsou ohrazeny elektrickým ohradníkem. Dozvěděli jsme se rovněž mnoho zajímavých informací, např. jak se koně kovají a proč, čím se krmí, co mají rádi. Děti měly možnost si koně pohladit, hřebelcovat i osedlat. Nebylo to vůbec jednoduché, jak by se na první pohled zdálo. Po prvotních informacích jsme se přesunuli do ohrady, abychom si „zajezdili“. Věnovaly se nám tři zkušené ošetřovatelky, které vodily koně v ohradě, a kdo chtěl, tak se na koni projel. Po jízdách se koně znovu čistily a děti ošetřovatelkám rády pomáhaly. Koně pak pustily na pastvinu k ostatním.

Na ranči jsme měli k dispozici rovněž zahradu s houpačkami, prolézačkami a lanem, kde se děti hned zapojily do různých soutěží. Součástí nádherné zahrady bylo i ohniště, na kterém jsme si opekli párky. Po celou dobu pobytu na ranči nám krásně svítilo sluníčko, a tak jsme si to všichni moc užívali. Do střediska jsme se vrátili kolem třetí hodiny odpoledne.

2. ČESKO-POLSKÁ VÍKENDOVKA - ZAHRADY KAPIASA

V rámci udržitelnosti projektu česko – polské přeshraniční spolupráce „Z druhé strany zrcadla“ se o víkendu 13.-14.5.2016 konala již třetí akce. Tentokrát jsme byli pozváni do Polska do Goczałkowic, kde se nacházejí nádherné Zahrady Kapiasa.

Historie zahrad sahá do roku 1979, kdy se majitel, Bronisław Kapias rozhodl, že bude sdílet svoji vášeň a ukáže zájemcům svou

pečlivě zařízenou zahradu. Hospodářství má rozlohu 25 ha. Zahrada je rozkvetlá celý rok, od jara až do zimy a v každém období se tu najdou zajímavé exponáty k vidění. Najdeme zde i zázemí pro děti, lavičky a altánky, kde si můžeme odpočinout a pokochat se přírodními krásami. Můžeme se zde inspirovat mnoha vzrostlými druhy stromů, keřů, jehličnanů, rododendronů a trvalek, u kterých jsou umístěné cedulky s názvy pro dobrou orientaci. Na konci prohlídky se můžeme s čerstvě nabytými dojmy a informacemi přesunout do prodejny, kde si všechny tyto skvosty můžeme zakoupit.

Vyjeli jsme ráno z Havířova do Českého Těšína. Za hranicemi na nás čekal autobus. Po příjezdu do Pruchnej k nám přistoupili kamarádi z Polska a vydali jsme se směrem Goczałkowice. Cestou jsme minuli Goczałkowické jezero, které vzniklo v roce 1956 a má velký hospodářský význam. Především slouží jako zásobárna pitné vody pro široké okolí. Je rovněž důležitým turistickým místem, které ocení zejména milovníci rybolovu a pozorovatelé ptáků.

Po příjezdu do zahrad jsme si prošli celý areál, kde byly expozice altánů, jezírek, různých zahrad světa – japonská, anglická, španělská,

italská a jiné, v různých obdobích roku. Zahrady jsou pojaty i tematicky, např. vřesové, zimní, růžové atd. Byli jsme i svědky fotografování svatby. Děti si v různých částech zahrady vyzkoušely svoje znalosti a mohly si i zaskotačit na prolézačkách, v lanovém centru, v labiryntu, nebo si zahrát obří šachy.

Na zpáteční cestě jsme se zastavili ve škole v Pruchnej, kde jsme měli připravené občerstvení. Počasí bylo v sobotu sice pod mrakem, ale i tak se nám všem v Polsku moc líbilo.

Anička

6. TURNAJ ŠPRTEC-TOUR V BOHUMÍNĚ

Dne 30. 4. proběhl na ZŠ na ul. Seifertova v Bohumíně 6. turnaj ze série Šprtec-tour 2015-16. Den předtím v našem středisku proběhlo přípravné soustředění některých našich hráčů. Za naše středisko na této akci hrálo 8 hráčů. Turnaje se zúčastnilo sedm družstev v počtu 42 hráčů. Soutěžilo se ve čtyřech kategoriích: mladší žáci, starší žáci, ženy a muži.

Tým CSVČ Don Bosko Havířov měl zastoupení v kategorii mladší žáci tři hráče, v kategorii starší žáci čtyři hráče a v kategorii muži jednoho hráče. Turnaj se hrál švýcarským systémem a celkově bylo odehráno 144 zápasů. V mladších žácích obsadil Dominik Lakomý 1. místo, Natálie Kováčová 5. místo, Lukáš Grepl 6. místo ze sedmi hráčů, ve starších žácích Patrik Matyáš obsadil 3. místo, Rostislav Brada 7., Ondřej Krátký 9., Jan Kotulek 10. místo z deseti hráčů, v mužích Lubomír Děcký obsadil 7. místo z 18 mužů. Celkově jsme v družstvech obsadili 5. příčku ze sedmi zúčastněných družstev.

Turnaj byl dobře zorganizován a celá akce proběhla hezky. Příjemné dojmy z celého dne nám nezkalilo ani zpoždění vlaku na cestě k domovu.

Pořadí družstev:

1. BHC Dobrá
2. Sokol Bohumín
3. Šprtec Partyja Ostrava
4. Vsetín Jokers
5. Don Bosko Havířov
6. TJ Sokol Střelice
7. Lišky podšité

Luboš Děcký

AUTOMOBILOVÉ ZÁVODY NA AUTODRÁZE A V POČÍTAČOVÉ ZÁVODNÍ HŘE TRACKMANIA

V letošním školním roce vznikl na pobočce našeho střediska nový zájmový kroužek v automobilových závodech na autodráze a taky v počítačové závodní hře TrackMania. Přestože jde o nový zájmový útvar, mám velikou radost z toho, že nejen chlapi, ale i děvčata projevili o tyto automobilové závody velký zájem. Jejich nadšení pro hru mě velmi povzbudilo i do dalšího školního roku.

Nejmeně mě, ale i mého manžela, který se stal letos naším novým dobrovolníkem a věnuje se této zálibě už delší dobu. K autodráze je již připraven startovací panel, počítadlo kol a úspěch měla i čtyřdráha a křížení drah s použitím nadjezdů. Do budoucna se plánuje doplnění

autodráhy o další prvky, vytváření a navrhování vlastních modelů závodních automobilů. Také ve hře TrackMania jsme se učili vytvářet nové tratě a vybírat si z nabídky aut. Liga v těchto hrách, která momentálně probíhá, bude vyhodnocena na závěr letošního roku. Už teď je celkem jasné, kdo bude finalistou. Ale to necháme až na konec. Třeba nás ještě někdo překvapí.

Erika a Jarek

FAREBNÉ PAPERKY ALEBO LASER GAME III

Nie nadarmo sa hovorí „opakovanie je matka múdrosti“, zvlášť, keď sa jedná o príjemnú a úspešnú vec. Takou je aj víkendová akcia s prespaním v stredisku s názvom Laser game. Na Šumbarku sme realizovali už jej tretie pokračovanie a zdá sa, že nie posledné. To spomínané tretie sa konalo v dňoch 22. 4. - 23. 4. 2016. V počte 12 účastníkov sme si najprv v piatok podvečer zasúťažili na vonkajšom ihrisku v hode vajíčkom, plnením deravého plastového pohára vodou, zahráli futbal a následne dobre vyhladovaní sa pustili do prípravy večere. Tentokrát by sme asi výživových poradcov veľmi nepotešili, keďže sme si pripravovali hamburgery, ale raz za čas to snáď nebude až tak zlé... Večer sme si ešte zahráli vybíjanú, umyli sa a tešili sa na sobotňajší výlet do Ostravy. Ranná cesta do Ostravy cez Hranečník

ubehla rychle a tak sme s niekoľko minútovým predstihom čakali v nealko bare Laser arény na náš čas. Po rozdelení do dvoch proti sebe súperiacich družstiev a úvodnej inštrukčiaz, nastalo 40 minútové zápolenie oboch družstiev. To, kto vyhral, nie je až tak dôležité, dôležité je, že všetci zúčastnení mali z hry radosť a dobrý pocit, no a o to nám predovšetkým ide. Na spiatočnej ceste sme sa ešte zastavili v obchodnom centre Karolína, kde deti mohli kúpiť svojim najbližším nejaké malé pozornosti a následne sme sa vydali na cestu domov. Akcia opäť príjemná, takže trúfam si tipnúť, že záujem o Laser game IV. zdá sa bude. Nechajme sa prekvapiť...

Roman

JAKO INDIÁNI U TOTEMU

Nikdy bych neřekl, že dětské či táborové hry na kovboje a indiány se promění v realitu i v bojovém umění. Je to tak. Máme svůj totem. **NENÍ TO OVŠEM MUČEDNICKÝ KŮL.** Není to ledajaký totem. Je to totem boxovací. Slouží k trénování technik moderního korejského bojového umění sebeobraný Taekwondo.

Díky dobrovolníkovi z šachty ČSA Pavlu Žáčkovi a díky Nadaci OKD se nám podařilo získat tuto pomůcku. Málokterý oddíl se může pochlubit, že by toto měl.

A tak totem každý trénink využíváme. Zkoušíme, jestli to, co děláme, má patřičné parametry. Údery, seky, bloky, kopy. Je to mnohem lepší a bezpečnější zkoušet na totem, než na kamaráda. To vše musí mít sílu, rychlost, dynamiku a přesnost. Proto náš totem není pomalovaný divokými indiánskými barvami, ale jsou očíslovaná místa 1-5, kam se máme trefit. Výhodou je, že totem mohou využívat všichni bez rozdílu věku. Od malých dětí z přípravy až po dospělé cvičící

rodiče. Ti nejlepší z nejlepších trefují jednotlivá čísla s mikroskopickou přesností. Díky totému mohou všichni sportovně růst a zdokonalovat se ve svém umění sebeobranu.

vlk

MEZINÁRODNÍ SALESIÁNSKÉ HRY 2016

Rok se s rokem sešel a vybraní sportovci z České republiky se opět vydali na Mezinárodní salesiánské hry. Je to vlastně obdoba olympijských her pro neprofesionální sportovce, jen je připravována salesiány. Letošní hry se konaly na Slovensku, v hlavním městě Bratislavě. Naše barvy jeli hájit tři stolní tenisté a fotbalový tým mladších žáků složený z teplických a ostravských hráčů. Heslem a mottem letošních her byl slogan „Vždy věříme až do konce“.

Den první:

Byl dnem příjezdu do místa konání her. Po příjezdu jsme se ubytovali v hotelu a zaregistrovali v hlavním stanu, příznačně nazvaném Valdocco. Večer se konalo setkání trenérů všech výprav, na kterém jsme dostali nejen podrobné informace o průběhu a organizaci

her, ale také rozpis všech zápasů, které nás v následujících dnech čekaly.

Den druhý:

Sportovce čekal první hrací den. Stolní tenisté odehráli zápasy základních skupin, ze kterých první dva postupovali do boje o medaile. Naším klukům se dařilo a všichni se dostali do bojů o medaile. Fotbalisté odehráli první zápas proti Belgii a prohráli 8:3. Večer nás čekalo slavnostní zahájení v Hant aréně. Hlavním moderátorem byla stejně jako před dvěma roky Adéla Banášová. Pro účastníky byla připravena skvělá show s vystoupením různých pěveckých, tanečních a akrobatických skupin. Vyvrcholením bylo zapálení olympijského ohně.

Den třetí a čtvrtý:

Tyto dny se nesly ve znamení sportu, zábavy, fandění ostatním týmům, nebo návštěvy centra Bratislavy. Stolní tenisté jako první bojovali o medaile. Do semifinále se dostal Petr Rojíček z Havířova a Ondřej Svoboda z Brna-Líšně. Úspěšnost byla padesátiprocentní. Ondřej své semifinále vyhrál, Petr naopak prohrál. Na pořadu byly také čtyřhry. Výprava České republiky si nakonec z tohoto sportu odvezla

jednu zlatou medaili v turnaji jednotlivců a jednu bronzovou ze čtyřhry, kterou získal Ondra Svoboda společně s Tomášem Hajsterem.

Fotbalisty nejprve čekal druhý zápas skupiny. V případě výhry by postoupili do bojů o medaile. Soupeř z Valencie byl však opačného názoru a naše kluky porazil. Poté fotbalisté odehráli ještě dva zápasy. V tom posledním konečně zabrali a porazili tým z Madridu 3:2. Ve volných chvílích byla možnost fandit ostatním týmům, nejen fotbalovým, ale také volejbalovým, nebo basketbalovým. Podívali jsme se do centra Bratislavy a nevynechali jsme ani Bratislavský hrad. Velkou atrakcí byla půjčovna koloběžek, na kterých naši kluci strávili spoustu času.

Den poslední:

Pomalu se blížil konec her. V posledním dni nás čekala dopoledne mše svatá s předáním věčných darů a modlitbami všech zúčastněných zemí. Po mši se týmy vydaly fandit finálovým zápasům ve fotbale, ve kterém mělo velké zastoupení domácí Slovensko. Odpoledne pak vyjelo 27 autobusů se všemi účastníky do Vídně. Po krátké prohlídce centra Vídně se opět celá kolona autobusů přesunula

do malé vesničky Untervaltersdorf, kde mají salesiáni gymnázium. Žáci tohoto gymnázia si pro nás připravili pestrý program, který byl zakončen předáním pohárů pro všechny týmy a jednotlivce na prvních místech. Nakonec došlo ke slavnostnímu předání vlajky příštím organizátorům her, kterými bude Sevilla ve Španělsku. Vše bylo ukončeno krásným ohňostrojem.

Letošní hry byly určitě povedené a každý účastník si z nich odnesl nějaký zážitek. Ať už to byl zážitek sportovní, kulturní, organizační nebo duchovní, bude na co vzpomínat.

Jirka

Milí podporovatelé a příznivci díla svatého Jana Boska v Havířově. V květnu nemohu nevzpomenout Don Boska a jeho vztah k Panně Marii Pomocnici. Na konci života říkal, Panna Maria je tu, je tady. Je tady bytostně a živě přítomná mezi námi. Není někde daleko v nedostupném nebi. A dále říkal: „ Kdybych víc důvěřoval Panně Marii, viděli byste více zázraků.“ Nemohu nevzpomenout také jeho slavný sen o bouři na moři. Papež kormidluje koráb církve, na který dorážejí okolní nepřátelské lodě, po rozbouřeném moři. Když se mu podařilo loď zakotvit a přichytit mezi dva sloupy, jeden s Pannou Marií Pomocnicí křesťanů a druhý s eucharistickým Kristem, tak bouře ustává a nepřátelé mizí. Toto může být pro nás nadějí a povzbuzením, když dílo Don Boska v Havířově zažívá těžké chvíle, útoky, bouře, hromy a blesky i z vlastních řad. Naše cesta je však cestou Don Boska – důvěra v Pannu Marii a vztah ke svátostnému Kristu. Pak nastane klid.

Žehnám + Vám a prosím o modlitbu

Jindřich Honěk, ACS, jáhen a ředitel střediska

OZVĚNY Z ORATOŘE

HAŠKOVA 1, HAVÍŘOV-MĚSTO, 736 01 TEL. 596 810 145 VÝŠLO: 24.5.2016